

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

1175/2026. (IV. 2.) AB határozat	bírói döntés megsemmisítéséről	1078
1176/2026. (IV. 2.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1089

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1175/2026. (IV. 2.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Varga Réka* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kvk.III.39.071/2026/9. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választásán jogerősen nyilvántartásba vett Fidesz–Magyar Polgári Szövetség (a továbbiakban: Fidesz) jelölő szervezet, valamint a Fidesz–Kereszténydemokrata Néppárt (a továbbiakban: Fidesz–KDNP) országos listájának első helyén álló jelöltje, aki jogi képviselője (Giró Szász és Társai Ügyvédi Iroda; eljáró ügyvéd: dr. Giró Szász János) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Kvk.III.39.071/2026/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglaltak össze.
- [3] 2.1. A Somogy Vármegye 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületben nyilvántartásba vett egyéni képviselőjelölt (a továbbiakban: kifogástevő) 2026. március 19-én kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB). Előadta, hogy az indítványozó országjárásának kaposvári állomásán egy gyermeket használt fel kampánycélra, ezzel álláspontja szerint megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket.
- [4] Hivatkozott az indítványozó Facebook-oldalán 2026. március 16-án 20 óra 17 perckor, továbbá az Instagram-oldalán, majd 2026. március 17-én TikTok-oldalán közzétett, országjárásának kaposvári eseményéről készült videofelvételre (a továbbiakban: videó1). Ezen egy magasba tartott gyermek több alkalommal „Orbán Viktor!” felkiáltással integet az indítványozó irányába, aki egy alkalommal az „Itt vagyok, szívem!” mondattal viszonzza a szólongatást. Ezt követően a szónoki emelvény szélére megy, ahova felemelik a gyermeket, akit az indítványozó a karjába vesz, és a tömeg ujjongása közepette rövid időre felemel, miközben hozzá vagy a közelben állókhoz beszél.
- [5] A kifogástevő bizonyítékként megjelölte továbbá az indítványozó Facebook-oldalán 2026. március 17-én 9 óra 48 perckor „Kaposváron is mi voltunk többen! Tudják, hogy a Fidesz a biztos választás!” szöveggel közzétett, 13 felvételt tartalmazó fényképgalériát (a továbbiakban: galéria), melynek negyedik képén az indítványozó a videó1 felvételén is szereplő gyermeket tartja a kezében, aki a fényképalbum tizenegyedik képén is feltűnik.
- [6] A kifogástevő előadta továbbá, hogy Szűcs Gábor, a 2026. évi országgyűlési választáson állított Fidesz–KDNP közös lista jelöltje (a továbbiakban: jelölt2) 2026. március 16-án 20 óra 47 perckor a videó1 tartalmával szinte azonos felvételt (a továbbiakban: videó2) töltött fel Facebook-oldalára „A kislány a végén elérte, amit szeretne! Megható képsorok!” címmel. A videó2 a gyermeket „A legaranyosabb támogató” szöveggel mutatja be. A kifogástevő utalt arra is, hogy a jelölt2 által közzétett videó2-t addig 191 ezren látták.

- [7] A kifogástevő szerint az indítványozó és a jelölt2 gyermeket használtak fel kampánycélra, ezzel megsértették a Ve. fent hivatkozott pontjaiban foglalt rendelkezéseket. Hivatkozott a Kúria több döntésére, melyek az Alaptörvény II. cikkére és XVI. cikk (1) bekezdésére figyelemmel fejtették ki azokat a szempontokat, amelyek a gyermek politikai célú felhasználásának megítélésekor irányadók. Kifejtette, hogy az indítványozó és a jelölt2 az üzeneteiket a gyermek szerepeltetése nélkül is közvetíthették volna, azaz a politikai kommunikáció enyhébb eszközzel is elérhető lett volna, ezért a véleménynyilvánítás szabadsága lényegi tartalmában nem sérült volna.
- [8] A kifogástevő szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét az okozza, hogy az indítványozó mint a választáson jelölő szervezetként indul Fidesz–KDNP listavezetője, legismertebb politikusa és a jelölt2 egyaránt a jelölő szervezetek és saját maguk számára láthatóságot, népszerűséget generálnak jogsértő tartalmakkal, ezáltal igazolhatatlan előnyt szerezve olyan politikai versenytársaikkal szemben, akik hasonlóan jogsértő tartalmat nem használnak fel kampányeszközként.
- [9] Álláspontja szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt alapelv azért is sérül, mert az indítványozó nyilvánvalóan tudatában volt a cselekménye jogellenes mivoltának, hiszen ő maga is érintett volt hasonló tényállás mellett jogsértést megállapító választási jogorvoslatban [605/2018. számú NVB határozat (a továbbiakban: NVBh1)].
- [10] Mindezek alapján kérte, hogy az NVB a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja szerint a jogsértés tényét állapítsa meg; b) pontja szerint a jogsértőket tiltsa el további jogsértéstől; valamint d) pontja szerint a jogsértés elkövetőire szabjon ki bírságot, melynek során vegye figyelembe, hogy a kifogásolt felvételeken kiskorú gyermek szerepel a kampányjelenet kiemelt elemeként; a felvételek a Facebookon már több mint 1,3 milliós megtekintést értek el; továbbá, hogy a gyermek szerepeltetése a politikai üzenet érzelmi és vizuális felerősítését szolgálta.
- [11] 2.2. Az NVB a 2026. március 20. napján kelt, 175/2026. NVB határozatával (a továbbiakban: NVBh2) a kifogást elutasította.
- [12] Megállapította, hogy a kifogástevő által felhívott kúriai határozatok a jelen ügyre nem vonatkoznak, azzal összefüggésbe nem hozhatók. Kiemelte, hogy az Alaptörvény, a Ve. és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) rögzíti a kampánytevékenység korlátait, ezek azonban a tárgyi ügyre nem tartalmaznak előírást.
- [13] A kampányban szerepeltetett kiskorúak védelme a Kúria és az NVB gyakorlatában alapvetően az oktatási és nevelési intézmények esetében érvényesül, ahol a gyermek önrendelkezési joga és a szülő beavatkozási képessége is korlátozott, továbbá a gyermekek egyszerre nagy számban lehetnek érintettek a kampányt folytatók tevékenységében. Az NVB a Kúria joggyakorlata alapján hivatkozott arra is, hogy a kampányrendezvény tekintetében a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja sérelmének megállapítása igen szűk körben, kizárólag kirívó esetben lehetséges. A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme a konkrét, nevelési-oktatási intézményen kívül folytatott kampánytevékenység során akkor lenne megállapítható, ha igazolható lenne a gyermekek saját vagy szülői akarattal szembeni, vagy megtevesztéssel elért szereplése (45/2020. NVB határozat, Indokolás [33]).
- [14] Az Alkotmánybíróság döntéseire {3257/2019. (X. 30.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.), Indokolás [26], [27]; 3131/2022. (IV. 1.) AB határozat, Indokolás [22]} utalva rámutatott, hogy gyermekek kampányeseménybe történő bevonásának vannak tiltott esetei, de az nem eleve kizárt. A magyar választási tradíciók ismerik a gyermek közreműködésével készített kampányeszközöket. Gyakorlatilag az első demokratikus választástól kezdődően, politikai ideológiától függetlenül jó néhány párt szerepeltetett plakátjain, választási hirdetésein, vagy akár választási reklámjaiban gyermeket. A gyermek ábrázolása különösen a jövő, illetve a családpolitikai célok kiemelt kezelésének szimbólumaként jellemző. Az ezzel kapcsolatos viták többnyire a gyermek bevonásának mértékére, illetve a kiszolgáltatottság kizárására vonatkoznak, és inkább a politikai kultúra, mintsem jogi szabályozás problémájaként tekintenek rá.
- [15] Az NVB a videó1 és videó2 (a továbbiakban együttesen: videók) tartalma alapján megállapította, hogy a gyermek a felügyeletét ellátó személy(ek) mellett, azok egyetértésével szerepel a videókon, ők politikai üzenetet nem tolmácsolnak; spontán gesztus, teljesen önkéntes részvétel, nem előre eltervezett, felépített jelenet látható.
- [16] Az NVB a határozatában kitért arra is, hogy az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleménynyilvánítás szabadsága kampányidőszakban szélesebb, mint általában. Idézte az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) és 5/2015. (II. 25.) számú határozatait, miszerint „[a] választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. E nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán tudnák eldönteni, hogy kire szavazzanak. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni.” Az NVB szerint a kifogástevő álláspontjának elfogadása együtt járna a szabad véleménynyilvánítás választási kampányra tekintettel értelmezett alapjogának korlátozásával.

- [17] 2.3. Az NVB határozatával szemben a Magyar Kétfarkú Kutya Párt (a továbbiakban: kérelmező) felülvizsgálati kérelemmel élt, melyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria adjon helyt a kifogásnak, és állapítsa meg, hogy a kifogásolt kampánytevékenységek sértik a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket; kérte továbbá a Ve. 218. § (2) bekezdése alapján a jogsértés tényének megállapítását, a jogsértők eltiltását a további jogsértéstől és a jogsértőkkel szemben bírság kiszabását.
- [18] Állította, hogy az NVB tévesen értelmezte a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket, valamint az Alaptörvény II. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, ezáltal tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt tartalmak nem jogellenesek. A határozat mindezekén túl az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét is okozta, mivel az NVB a jogértelmezésével „belenyugodott abba, hogy a kérelmező politikai ellenfelei alapjogsértő módon, jogszabályba ütközően kampányoljanak, ezzel pedig – a tisztességes politikai verseny hiánya okán – a passzív választójog sérelme is felmerül”. Fenntartotta a kifogásban tett állításait, kérte azok figyelembevételét is.
- [19] 2.4. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelemre tett nyilatkozatában az NVB határozatának helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a megjelölt alapelvek sérelme nem állapítható meg, a kérelmező alkotmányjogi érvekkel nem támasztotta alá, hogy a gyermek pusztja megjelenéséből miért következik alapjogsérelem. A kérelmező a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, alapjogsérelmet nem igazolt, ebből következően az alapjogi kollízióra vonatkozó érvelése irreleváns. A kérelmező mindezekén túl egyrészt nem jogosult a videóban szereplő gyermek jogérvényesítése ügyében fellépni, másrészt a nyilvános szereplésre vonatkozó szülői engedélyt és az erről készült felvétel felhasználását alaptalanul választja el, ugyanis az előbbi az utóbbira is nyilvánvalóan kiterjed.
- [20] Kiemelte, hogy a gyermek saját kezdeményezésére közelített az indítványozó felé, a gyermek felügyeletét ellátó személy az interakcióban maga is közrehatott, maga emelte fel a gyermeket az emelvényre, amely tények a közzétételhez való hozzájárulást erősítik; az esemény nyilvános gyűlés volt, ahhoz bárki csatlakozhatott. A kérelmező gyakorlatilag a szülő gyermekneveléshez fűződő alapjogát kívánja magához vonni és korlátozni.
- [21] Álláspontja szerint a kampánycélú instrumentalizálás – amely elválasztandó a gyermek pusztja jelenlététől – egy tudatos és előre tervezett felhasználást feltételez, a jelen esetben azonban a gyermek saját akaratából kereste a közelséget, a szülő aktívan támogatta ezen interakciót, tehát egy spontán szituációról és nem megrendezett kampányjelenetről van szó.
- [22] Hangsúlyozta, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alapelv sérelmének megállapíthatóságához a kúriai gyakorlat szerint megkövetelt torzító, illetve megtévesztő hatás nem áll fenn.
- [23] Előadta, hogy nem jelenti az esélyegyenlőség [Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja] sérelmét az, hogy valamely politikai párt internetes tartalmát széles nyilvánosság követi, az ugyanis a politikai verseny szükségszerű velejárója. A kérelmező nem adott elő olyan jogi okfejtést, amely igazolná a versenysemlegesség jogilag értékelhető torzulását, olyan mozzanatot, amely más jelöltek vagy jelölő szervezetek számára strukturálisan elérhetetlen eszköz igénybevételét alapozná meg.
- [24] A jelölt² az NVB határozatának helybenhagyását kérte.
- [25] Vitatta a kérelmező érintettségét, álláspontja szerint az nem áll fenn, mert saját jogaira és kötelezettségeire közvetlenül kiható jogsérelemre nem hivatkozott. Sem a kérelmező mint jelölő szervezet képviselőjelöltjének és a gyűlés helyszínének ténye, sem az elkészült videófelvetelek és azok elérhetősége, nézettsége önmagukban nem alapozzák meg az érintettséget. Kifejtette, hogy a Kúria joggyakorlata az ágazati szabályokban foglalt, kifejezett törvényi tilalmakra vonatkozik. Álláspontja szerint az érintett gyermek nem volt politikai verseny kampánycélú eszköze. Kérte, hogy a Kúria az alapjogi okfejtést ne értékelje, mert az a kifogásnak nem képezte részét. Az alapelvek megsértését feltételezett magatartások, megszólalások nem támasztják alá.
- [26] 2.5. A Kúria az alkotmányjogi panasszal támadott végzésével az NVBh2-t megváltoztatta és megállapította, hogy az indítványozó a videók és a galéria közzétételével, továbbá a jelölt² pedig a videó² közzétételével megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapvető rendelkezést. Mindkettőjüket eltiltotta a jogsértéssel azonos magatartás jövőbeni tanúsításától, a kifogás többi részét mint megalapozatlant elutasította.
- [27] A Kúria rögzítette, hogy a magyar jogrendben nincs olyan általános tilalmat megfogalmazó jogszabályi rendelkezés, amely kifejezetten kimondaná, hogy gyermekek a politikai hatalom megszerzésére irányuló versengésben a jelöltek és a jelölő szervezetek népszerűsítése céljából nem használhatók fel. A politikusok és más személyek ilyen cselekményeit – az Alaptörvény mellett – részben magánjogi jogintézmények, részben közjogi normák korlátozzák [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) személyiségi

jogvédelmi eszközei, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, az Nkt., a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény, a Ve.]. A Kúria arra konkludált, hogy mivel a választási eljárás során a gyermekek kampánytevékenységbe való bevonását megvalósító cselekményekre vonatkozó kifejezett előírás nincs, az a választói akarat befolyásolását, vagy annak megkísérlését célzó kampányeszközök felhasználása körében, a Ve. alapvető rendelkezéseinek keretében önállóan is vizsgálható és szankcionálható.

- [28] A Kúria először azt vizsgálta meg, hogy a videók és a galéria közösségi médiafelületeken való közzététele jogellenes kampánytevékenységnek minősül-e. Ennek kapcsán megállapította, hogy „a gyermeknek a választási kampányban a közösségi média felületein kampányüzenet eljuttatása érdekében, politikai szereplők népszerűsítésének eszközeként, azonosítható és központi elemként történő szerepeltetése ellentétes a Ve. – Alaptörvény II. cikkével és XVI. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezett – 2. § (1) bekezdés c) pontjával”. Továbbá hangsúlyozta, hogy „a jelen határozattal elrendelt korlátozás a politikusok Ve. által szabályozott tevékenységére, választási kampányban való részvételére, kampányeszköz felhasználására vonatkozik”.
- [29] A Kúria kifejtette, hogy a nyilvános szereplésből nem következik, hogy egy politikus a gyerekekről készült felvételt kampánycélokra felhasználhatja, mert e felhasználást követően a szülői kontroll megszűnik, abból további kampányeszközök, a politikai kultúrát figyelembe véve mémek készülhetnek, a gyermek bántó hangvételű kommentek célpontjává válhat; mindezek túlmutatnak egy politikai közösség népszerűsítésén.
- [30] A Kúria a Kvk.II.37.606/2019/4. számú végzés indokolásának [19]–[20] bekezdését felhívva hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény II. cikkéből „következően – ahogy azt az alapvető jogok biztosa is kiemeli – a gyermek politikai kampányeszközként való felhasználása alapvető szempontból nem elfogadható. A Kúria is fontosnak tartja tehát rögzíteni, hogy a gyermek nem lehet népszerűség-növelő tényezője semmilyen politikai tevékenységnek. [...] A Kúria egyetértett az alapvető jogok biztosának azon észrevételével is, hogy a politikai célú szerepeltetést nem igazolja az önkéntesség, de a szülői hozzájárulás megadásától sem válik a gyermek politikai célú felhasználása legitimé. A választási kampány során tehát a gyermekek emberi méltósághoz való jogából fakadó alkotmányos elvárás, hogy a jelöltek és jelölő szervezetek a gyermekek politikai célú szerepeltetéstől tartózkodjanak.” Ennek az álláspontnak a megerősítését olvasta ki a Kúria az Abh1. indokolásának [27] bekezdéséből is.
- [31] A Kúria a videók és galéria közzétételének jogellenességét a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával kötötte össze. Ennek okát abban jelölte meg, hogy „nem érvényesül az esélyegyenlőség követelménye akkor, ha valamely jelölő szervezet jelöltje gyermeket kampányeszközként használva olyan kampánytevékenységet folytat, melyre nincs törvényes lehetősége egyetlen jelöltnek és jelölő szervezetnek sem”.
- [32] A Kúria a Ve. további két alapelvének megsértésének megállapítására irányuló kérelmeket elutasította. Rámutatott, hogy a választópolgári akarat szabad kifejezésének korlátozása nem volt azonosítható, nem magával a szavazással kapcsolatban merült fel a jogsérelem, ezért a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának, a választás tisztaságának megóvását előíró alapelv megsértése megállapításának nem volt helye. A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jogsértés kapcsán a kifogástevő a jelölt2-re vonatkozóan indokolást nem adott elő, ezért a felülvizsgálati kérelem fenti indokának jelölt2-re való kiterjesztése a Ve. 225. §-ának kereteit túllépi. Az NVBh1-re utalva arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó esetében a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének megsértése nem állapítható meg.
- [33] A Kúria nem tartotta indokoltnak bírság alkalmazását, mivel a Ve. 152. § (2) bekezdésén nyugvó mérlegelési jogkörével élve úgy értékelte, hogy a szóban forgó jogsértés vizsgálata részben új elemeket tartalmazó kérdésnek minősült. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapvető rendelkezéseknek az Alaptörvény II. cikke és XVI. cikk (1) bekezdése rendelkezéseivel összhangban lévő, alaptörvény-konform értelmezésén alapul, amellyel azonos tényállású és jogi háttérű ügyekben a Kúria még nem hozott döntést. A jelen ügyben nem lehetett arra következtetni, hogy a Ve. alapvető rendelkezéseit az indítványozó és a jelölt2 szándékosan sértették meg, vagy ismételt jogsértést követtek volna el.
- [34] 2.6. A 2026. március 30. napján benyújtott alkotmányjogi panasz szerint a Kúria támadott végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében biztosított passzív választójogot.
- [35] 2.6.1. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme körében elsősorban a kúriai végzés önkényességére hivatkozott. Álláspontja szerint a Kúria *contra constitutionem* értelmezte a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőségi alapelvet, mert az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat, az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlatát kifejezetten figyelmen kívül hagyta. Kifejtette, hogy a végzés önellentmondást tartalmaz, mert egyfelől azt rögzíti, hogy nem létezik olyan törvényi tilalom, amely az indítványozó

magatartását jogellenesnek minősítené, másfelől azonban törvénytelen kampánytevékenység folytatását rója az indítványozó terhére. Meglátása szerint a Kúria körkörös érvelést alkalmazott: az esélyegyenlőségi alapelv sérelmét az indítványozó jogellenes magatartásával indokolta, jogellenes magatartásként viszont az esélyegyenlőség sérelmét jelölte meg.

- [36] Az indítvány szerint a Kúria nem vette figyelembe a hatályos jogot, amikor a gyerekekről készült felvételek közösségi médiában való felhasználását követő időszakra a szülői kontroll megszűnését állította. Álláspontja szerint a Ptk. 2:48. §-a és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptkátv.) 8/A. §-a megfelelő jogalapot biztosítanak az indítványozó részvételével zajló és ekként nyilvános közéleti szereplésnek minősülő eseményről való képmás és hangfelvétel engedély nélküli készítéséhez és közzétételéhez, az ezeken szereplő, de közéleti szerepléssel nem érintett személyek számára pedig arra, hogy képmáson és hangfelvételen őt felismerhetetlenné tegyék.
- [37] Az indítványozó azt is kifogásolta, hogy a Kúria az esélyegyenlőségi alapelv sérelmét állapította meg, mert értelmezése szerint ő annak jogosultja, a jelöltek és jelölőszervezetek nem a kötelezettjei, így ő azt meg sem sérthette. Az alapelv kapcsán hivatkozik az indítványozó arra is, hogy annak lényege, hogy minden versengő fél azonos feltételekkel vehessen részt a választási küzdelemben. Ebből az is következik az olvasatában, hogy ha egy jelölt vagy jelölőszervezet olyan kampánytevékenységet folytat, amit törvény nem tilt, akkor azt bármely másik jelölt vagy jelölő szervezet is megteheti mindaddig, amíg ez nem tilos.
- [38] A Kúria önkényes – *contra constitutionem* – jogalkalmazását látja az indítványozó a gyermeknek az Alaptörvény II. és XVI. cikke szerinti alapjogainak sérelmét megállapító indokolási részekben is. A „kérelmező a felülvizsgálati kérelmében mintegy axiómaként, további bizonyítást nem igénylő körülményként mutatta be a gyermek vélelmezett alapjogsérelmét, s ezt az érvelést a Kúria is elfogadta anélkül, hogy ezt megfelelően alátámasztotta, illetve alapjogi kontextusban értékelte volna”. Továbbá: „a kérelmező által állított és a Kúria által megállapított jogsérelem ugyanis nem állítható általánosságban: a konkrét eset tényállására is vonatkoztatni kellett volna a jogsértéseket állító érveket”. Álláspontja szerint olyan alapjogi – az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsága és a gyermek emberi méltósághoz való joga és megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való joga közötti – kollízió feloldását végezte el a Kúria, amelynek fennállását nem igazolta. Az indítványozó szerint a gyermekek vélt jogsérelmével szembeni fellépésre a választási kifogáson nyugvó eljárás nem alkalmas, mivel arra például a Ptkátv. 8/A. § szerinti eljárás biztosít lehetőséget, az erre vonatkozó indítványozói érveket azonban figyelmen kívül hagyta.
- [39] Az indítványozó értelmezésében a Kúria – az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését és a 25. cikk (1) bekezdését, továbbá a 16/2019. (V. 14.) AB határozatot is sértő módon – jogalkalmazás helyett jogalkotást végzett azzal, hogy a Ve. esélyegyenlőségi klauzuláján keresztül kitágította a tételes jog szerint csak a nevelési-oktatási intézményekre vonatkozó kampánytilalmat a gyermekek részvételével is járó köztéri, nyilvános eseményekre.
- [40] 2.6.2. Az indítvány a passzív választójog sérelmével összefüggésben az alábbiakat tartalmazza. Az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó és a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja által is megerősített követelmény, hogy a kampány során az Alaptörvény és a törvény által biztosított jogokat szabadon, a vetélytársakkal azonos feltételek mellett lehessen gyakorolni. Ennek részét képezi az is, hogy a választási szervek olyan követelményeket kérjenek számon a jelölteken és jelölőszervezeteken, amelyek a jogszabályi rendelkezésekből következnek, azokból világosan kitérnek, előzetesen megismerhetők. A Kúria által megfogalmazott tilalom tekintetében ezek a követelmények nem érvényesülnek, a Kúria olyan követelményt kért számon az indítványozón, amit ő előre nem ismerhetett, s amely az esélyegyenlőségi alapelvből nem is következik. Ezzel a Kúria alkotmányos indok nélkül korlátozta az indítványozó szabad és jogszerű részvételét a jelöltek versenyében.

II.

- [41] 1. Az Alaptörvény releváns rendelkezései:

„II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

„XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőző. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.”

„XXIII. cikk (1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

[42] 2. A Ve. releváns rendelkezései:

„2. § (1) A választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a következő alapelveket:

a) a választás tisztaságának megővése,

[...]

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

[...]

e) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás.”

III.

[43] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenképp azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek megfelel-e.

[44] 1. A Ve. 233. § (1) bekezdése értelmében a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közzétételétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz, amely követelményt az indítvány teljesítette.

[45] Az indítványozók jogi képviselője szabályszerű meghatalmazását csatolta.

[46] 2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

[47] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt „az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet” terjeszthet elő. Az indítványozó érintettsége megállapítható, mivel a Kúria eljárásában I. rendű érinttként vett részt, a Kúria elmarasztalta és számára kötelezettséget írt elő.

[48] 2.2. Alkotmányjogi panasz csak az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogának sérelme esetén nyújtható be.

[49] Az indítványozót megilleti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog [3210/2024. (VI. 13.) AB határozat, Indokolás [15]], továbbá az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdése által garantált passzív választójog [1/2013. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [54]].

[50] 2.3. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel, mivel a Kúria végzésével szemben a jogorvoslat kizárt a Ve. 232. § (5) bekezdése alapján.

[51] 3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltételek teljesülését is.

- [52] Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírói döntés megsemmisítésére, valamint indokolást is előadott arra nézve, hogy az alapüggyel milyen kapcsolatba hozhatók az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezései.
- [53] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [54] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét veti fel az, hogy a Kúria az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogával és passzív választójogával összhangban értelmezte-e a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelvet.
- [55] 5. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján, a panasz befogadásáról szóló döntést mellőzve, érdemben bírálta el.

IV.

- [56] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.
- [57] 1. Az Alkotmánybíróság elsőként az indítványnak a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő részét vizsgálta meg.
- [58] Mivel az indítványozó a végzés önkényes, *contra constitutionem* jellegére hivatkozott, az Alkotmánybíróság áttekintette az ezzel kapcsolatos, releváns gyakorlatát.
- [59] „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a *contra legem* jogértelmezés kivételes esetekben, szigorú feltételek fennállása esetén felemelkedhet az alkotmányjogilag is értékelhető szintre, és sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. A 20/2017. (VII. 18.) AB határozat a *contra legem* bírói döntések alaptörvény-ellenessé (*contra constitutionem*) válásának feltételeiként azonosította, hogy az eljáró bíróság az ügyet az alkalmazandó és hatályos jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával, azzal ellentétes bírói gyakorlatra tekintettel bírálta el és ennek okairól az indokolási kötelezettséget sértő módon nem adott számot; {Indokolás [21]–[31].} E feltételek megerősítése mellett a 23/2018. (XII. 28.) AB határozat arra is rávilágított, hogy »[a]z Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek« (Indokolás [26]); és hangsúlyozta, hogy *contra constitutionem* önkényessé – és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértővé – válik az a bírói döntés, amely kilép az Alaptörvény e cikke által előírt jogértelmezési keretből {Indokolás [28]}.
- Az Alkotmánybíróság későbbi határozataiból is az szűrhető le, hogy hasonló esetekben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme akkor állapítható meg, ha – előfeltételként – kimutatható a bírói jogértelmezés *contra legem* jellege; továbbá ezt fokozza akár a kimutatható jogalkalmazói önkény (az Alaptörvénnyel vagy az alkalmazandó jogszabállyal, annak értelmezési tartományával való szándékos, tudatos szembehelyezkedés, a szabályozás felülírása, kitégítése, szűkítése), akár a jogértelmezés valamilyen kirívóan hibás (alapjogi relevanciát elérő, vagy az Alaptörvény értelmezési szabályával összeférhetetlen) jellege; és mindezekre a bírói döntés indokolásából nem tűnik ki megfelelő magyarázat. {lásd például: 26/2022. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás [21]–[25]; 11/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [48]–[52]; 3082/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [21]–[22]; 3113/2024. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [25]; 3220/2024. (VI. 25.) AB határozat, Indokolás [50]}” {3002/2025. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [32]–[33]}.
- [60] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatot alakított ki a bírói döntések önkényes jellegének megítélése kapcsán is. Eszerint „»[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvényeknek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével«

{20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23], legutóbb 3128/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [21]}” {1083/2026. (II. 27.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [61] 2. A Kúria érvelése szerint az indítványozó a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában deklarált esélyegyenlőségi alapelvet sértette meg.
- [62] 2.1. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi követelmény alkotmányos tartalmával az Alkotmánybíróság korábban már foglalkozott.
- [63] Általánosságban rögzítette az Alkotmánybíróság az esélyegyenlőségi alapelv funkcióját és alkotmányos kötöttségét. Ennek körében hangsúlyozta, hogy „[a] választás szabadságának – az Alaptörvény B) cikkének (1), (3) és (4) bekezdéseiből, valamint a 2. cikk (1) bekezdéséből eredeztethető – alkotmányos értéke magában foglalja a választáson induló jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőséget” {1147/2026. (III. 24.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [69]}.
- [64] Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő esélyegyenlőségi „alapelv érvényesülésének biztosítása a Ve. 14. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, 221. § (1) bekezdése és 229. § (1) bekezdése alapján – más szervek mellett – az NVB és a Kúria feladata” {3119/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [43]}. Hangsúlyozta továbbá, hogy „[a] jelölőszervezetnek a választási kampányban – szemben az állami, önkormányzati szervekkel, a közszolgálati médiával, a közszolgáltatókkal – nem feladata az esélyegyenlőség biztosítása. [...] Az esélyegyenlőség a választójogi törvény szempontjából azt jelenti a vélemény-szabadság tükrében, hogy az állam azonos feltételeket köteles biztosítani azoknak, akik el kívánnak indulni a választásokon” {3279/2019. (XI. 5.) AB határozat (a továbbiakban: Abh3.), Indokolás [39]}. Ez az értelmezés tükröződik az Abh2.-ben is, amelyben médiaszolgáltató – tehát a jelölteken kívül álló jogalany – vonatkozásában állapította meg azt, hogy az esélyegyenlőségi alapelv kötelezettje (Indokolás [71]).
- [65] Az Alkotmánybíróság fenti gyakorlatából az következik, hogy úgy a kérelmező, mint az indítványozó a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi követelmény vonatkozásában jogosulti pozícióban van. Ekként az indítványozó – mint jogosult – nem sérthette meg ezen alapelvet, arra felelősség nem alapítható az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében.
- [66] A hatályos jogtól – aminek részét képezik az Alkotmánybíróság mindenkire kötelező döntései is – elszakadó bírói jogértelmezés az Indokolás IV/1. pontja értelmében *contra legem* jogalkalmazásnak minősül.
- [67] 2.2. Az Alkotmánybíróság az Abh3.-ban kimondta, hogy „[...] tartózkodik attól, hogy az általános hatáskörű bíróságokra bízott törvényértelmezés felelősségét átvegye. Az Alkotmánybíróság szerint a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [68] Ez azonban nem jelenti azt, hogy az Alkotmánybíróság ne határozhatna meg alapvető jog érvényesítéséből eredő értelmezési szempontokat. Az Alkotmánybíróság 3065/2014. (III. 26.) AB határozata már állást foglalt abban a kérdésben, hogy az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság védelmi köre kiterjed a választási kampány során a jelöltek és a jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre [...]. Ezért a kampánytevékenység [...] korlátozásának a megítélésekor minden esetben tekintettel kell lenni a szabad véleménynyilvánításhoz való jogra és a politikai kommunikáció kiemelt alkotmányos védelmére” (Indokolás [40]–[42]).
- [69] Hasonlóan foglalt állást az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás választási kampányban betöltött szerepéről az Abh2.-ben is: „A választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállamiság elve megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor” (Indokolás [70]).
- [70] Megállapítható tehát, hogy az Alkotmánybíróság választási kampányban a jelöltek kampánytevékenységét – jelen ügyben a közösségi médiafelületeken való tartalom elhelyezést, posztolást – az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése által garantált véleménynyilvánítási szabadság oltalma alá helyezi. A jelen ügyben a Kúria is deklarálta, hogy egy törvényben – sem a Ve.-ben, sem másban – nem szereplő tilalmat állapított meg (Indokolás [86]), azaz alapelvet is érintő, tartalmi korlátot állított fel.
- [71] Figyelemmel arra, hogy a Kúria a *contra legem* jogalkalmazása arra vezetett, hogy az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsága elé új, eddig nem ismert tilalmat állított fel, a végzés *contra constitutionem* jellegűvé vált, amely miatt ellentétes az indítványozót megillető, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljárásból való joggal.

- [72] 3. Megjegyzi az Alkotmánybíróság azt is, hogy az esélyegyenlőség érvényesíthetősége kapcsán korábbi döntésében kimondta azt is, hogy „[n]em elég felhívni az esélyegyenlőség alapelvét, hanem meg kell indokolni, hogy a nyilvánosság figyelme elé került, közérdeklődésre számot tartó eseményről szóló tudósítás, tájékoztatás, illetve az esetlegesen elmaradt tájékoztatás miért sérti a jelöltek és a jelölő szervezetek esélyegyenlőségét. Nem elég általánosságban utalni arra, hogy a vizsgálat alapját nem az Mttv. kiegyensúlyozottsági szabályai képezik” (Abh2., Indokolás [62]).
- [73] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tehát a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelv megsértésére való hivatkozás, illetve amiatti elmarasztalás csak konkrét jogsérelem igazolása esetén lehetséges. Ennek hiányában nem állapítható meg a kérelmező Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti érintettsége sem, amely a bírósági felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának alapja.
- [74] E helyütt utal az Alkotmánybíróság arra is, hogy sem a kifogástevő, sem a kérelmező, sem a Kúria nem jelölt meg olyan körülményt, amely megalapozta volna az indítványozó politikai vetélytársait ért konkrét esélyegyenlőségi sérelmet, azt csak absztraktnan jelölték meg, feltételezve, hogy a kérdéses cselekmény biztosan előnyösebb színben tünteti fel az indítványozót, mint annak mellőzése.
- [75] Tehát túl azon, hogy a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelv alapján olyan jogalanyt marasztalt el, aki annak nem is kötelezettje, hanem jogosultja, konkrét hátrány megjelölése és igazolása nélkül hozta meg az alkotmányjogi panasszal támadott döntését. Ezzel a Kúria az esélyegyenlőségi alapelv olyan kiterjesztő értelmezését adta e vonatkozásban is, ami a Ve. 222. § (1) bekezdésével ellentétes tartalmat hordoz, ezért e tekintetben is *contra legem* eredményt hordoz, ami – figyelemmel az indokolás IV/2.2. pontjában (Indokolás [67] és köv.) foglaltakra – a *contra constitutionem* értelmezést, s ezen keresztül a végzés alapvető-ellenességét önállóan is megalapozná.
- [76] 4. Mindazonáltal az Alkotmánybíróság észlelte egyfelől azt, hogy az Alaptörvény tizenötödik módosítása nyomán megváltozott az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése. A módosult alaptörvényi rendelkezés a korábbiakhoz képest hangsúlyosabban jeleníti meg a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való jogát. Az Alaptörvény e rendelkezése értelmében „[e]z a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz”. Másfelől az Alkotmánybíróság – a Kúriával egyetértőleg – megállapítja, hogy a választási kampány a politikai kultúrát is figyelembe véve fokozott veszélynek teheti ki a gyermekeket. Erre figyelemmel megfontolás tárgyát képezheti a Ve. szabályainak ezzel összefüggő jogalkotó által történő áttekintése.

V.

- [77] A vizsgálat eredményeként az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés az abban megjelenő értelmezésre tekintettel *contra constitutionem* jellege miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, ezért az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint megsemmisítette.
- [78] Mivel az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelme miatt alaptörvény-ellenessé nyilvánította és megsemmisítette, ezért az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványelem érdemi vizsgálatát mellőzte {lásd hasonlóan: 3195/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [51]}.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Réka
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [79] 1. A Kúria jelen ügyben tett következtetését nem tartom a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségre levezethetőnek.
- [80] 2. Az Alaptörvény tizenötödik módosítása kifejezetten megerősítette a gyermekek alapjogainak, elsősorban méltóságának védelmi szintjét az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésnek második mondatával történt kiegészítéssel: „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőző.” A Kúria indítvánnyal támadott döntése erre tekintettel értelmezte az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését, figyelembe véve a választási kampány sajátosságait és e két alapjog konfliktusát értelmező 14/2025. (XII. 8.) AB határozatot.
- [81] A gyermekek magas szintű védelme különös súllyal vetődik fel egy olyan ügyben, ahol a képmás felhasználására online térben kerül sor. Kérdés, hogy egy választási kampány valamely jelöltje által gyermek képmásának online kisserkesztése és felhasználása értelmezhető-e az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése sérelmeként, el-lentétben áll-e a gyermek egészséges fejlődéshez való jogával.
- [82] Egyrésztől felvethető, hogy egy kampányeseményen spontán történeteken túl a szülők vannak-e olyan helyzetben, hogy hozzájárulásukat adhassák, illetve befolyásolni, kontrollálni tudják a gyerekekről készült, kampányban résztvevő által közzétett kép- vagy videófelvétel sorsát. A Kúria helyesen mutatott rá arra a problémára, hogy a közösségi média – és egyáltalán az online tér – sajátosságai miatt még az sem előre látható, hogy egy gyermekkel/ről készült kép- vagy videófelvételnek mi lesz a sorsa: milyen módosításoknak, esetlegesen gúnynak, torzításnak lesz kitéve. Ilyen esetben a gyermek teljesen kiszolgáltatott az internet és a közösségi média általi felhasználásnak, különösen egy választási kampány miatti felfokozott közhangulatban. Másrészt az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog kiemelt védelme érdekében önmagában kell vizsgálni, hogy milyen hatással van egy gyermek fejlődésére, ha politikai kampányban szerepel.
- [83] 3. Ami az érintett gyermek oldalán alapjogként érvényesül, az a választási kampányban résztvevő jelölt esetében kötelezettségként jelenhet meg. A gyermekek Alaptörvényben foglalt kiemelt védelméből az következik, hogy gyermekek választási kampányban valamely jelölt vagy jelölő szervezet üzenetének közvetítőiként jelöltek általi szerepeltetése az Alaptörvény XVI. cikkének figyelembevételével csak megfelelő körültekintéssel, korlátozott keretek között lehetséges, amivel kapcsolatban az alapjogi mérlegelés elvégzése és az alapjog érvényesítése a jogalkalmazó szervek feladata. Eszerint a jelölteknek és jelölő szervezeteknek tartózkodniuk kell minden olyan tevékenységtől, amely az Alaptörvény XVI. cikk sérelmét jelentheti. A gyermek képmásának felhasználása választási kampány során nem zárható ki teljesen az Alaptörvény IX. cikke alapján, ugyanakkor a választási kampány célja nem írhatja felül és nem üresítheti ki az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a gyermekek egészséges fejlődéshez való joga érvényesülését. Ezzel együtt az Alaptörvény XVI. cikk értelmezése nem juthat olyan életszerűtlen következtetésre sem, miszerint önmagában egy olyan eseményről való kampánytudósítás, melyen gyermek is megjelent, az Alaptörvény XVI. cikkébe ütközne. A mérlegelés spektrumának át kell fognia egyrésztől azt, hogy a megtörtént, spontán pillanatok rögzítésre kerülnek, és a nyilvános rendezvényeken adott esetben gyermekek is részt vesznek és láthatóak a felvételeken, másrésztől annak értékelését, hogy egy gyermek kifejezetten célzott szerepeltetése összhangban áll-e az Alaptörvény XVI. cikkével. Jelen ügyben a fentieknek megfelelően külön kell értékelni az egyes mozzanatokat: a gyermek ölbevételét, amelyre kiterjedt a szülő hallgatólagos beleegyezése, illetve ennek a jelenetnek a jelölt általi kisserkesztését és a közösségi média felületeken való feltüntetését.
- [84] 4. A választási alapelvek funkciójuk szerint egyrészt segítik a választási eljárással kapcsolatos törvényi szabályok értelmezését, illetve mércéül szolgálnak olyan választási ügyek eldöntésében, amelyekre nincs egyértelmű törvényi szabályozás, annak érdekében, hogy a folyamatban lévő választási eljárások során az alapelvek mentén kerüljenek az ügyek elbírálásra és a szabályozási hézag ne adjon táptalajt a választási alapelvekkel való visszaélésre. Akkor, amikor a Kúria az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének alkalmazhatóságát, tartalmát bontja ki, nem jogalkotóként lép fel, hanem az Alaptörvény alkalmazójaként.
- [85] Fontosnak tartom ezzel összefüggésben felhívni a figyelmet arra, hogy a Kúria a jelen ügyben mérlegelése tárgyává tette azt is, hogy jogértelmezése nyomán a joggyakorlatra alakító hatású döntést hozott, ennek megfele-

lően az egyik legenyhébb szankciót alkalmazta és a jövőre nézve tiltotta el a jelölteket és jelölő szervezeteket a jogsértő magatartás tanúsításától, ugyanakkor mellőzte bírság kiszabását.

- [86] 5. A határozat indokolása kapcsán megjegyzem, hogy az Alaptörvény XVI. cikk mérlegelésbe történő bevonásának mellőzését vitathatónak tartom, ezzel ugyanis az Alkotmánybíróság olyan értelmezésnek adhat teret, amely a gyermek arcmásának szabad online felhasználhatóságát jelentheti az Alaptörvény IX. cikke alapján minden olyan esetre nézve, amikor a gyermek választási rendezvényen jelenik meg, és ott róla képmás készül.
- [87] 6. A konkrét ügytől elvonatkoztatva elvi szinten a következőket tartom fontosnak kiemelni. Minden jelölt és jelölő szervezet, a kampány természeténél fogva, üzenete eljuttatásának és támogatottságának maximalizálására törekszik. A gyermekek által kiváltott empátia hasznos eszköz lehet a választók támogatásának megnyerésére. Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy a választási kampány felfokozott intenzitású közélettel és érzelmi állapottal jár együtt. Minden esetben, de különösen ilyen polarizált közhangulat idején kiemelt súlyt kell, hogy kapjon a gyermekek védelme. A gyermekek, tekintettel az őket védő alapjog más alapjogokat megelőző jellegére, választási kampányban sem válhatnak kampányeszközzé. Mindezt ugyanakkor úgy kell mérlegelni a jogalkalmazás során, hogy az életszerű követelményeket állítson a kampányban részt vevők számára.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Réka
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1085/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1176/2026. (IV. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó és dr. Szabó Marcel* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Patyi András* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Kovácsits László Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Kovácsits László) eljáró indítványozó (Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben megállapított tényállás szerint 2026. március 18-án 23 óra 11 perckor egy magánszemély (a továbbiakban: kifogástevő) hivatali kapun keresztül kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB) arra hivatkozással, hogy az indítványozó az általa kiadott hirado.hu internetes sajtótermékben 2026. március 16. és 18. napja között a kormányzati szereplőket túlnyomórészt pozitív, az ellenzéki szereplőket pedig jelentős arányban negatív kontextusban megjelenítő szerkesztési gyakorlatot folytatott, ezáltal megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt eljárási alapelveket. A kifogástevő állítása szerint a hirado.hu portálon a kérdéses időszakban megjelent belföldi hírcikkek teljes körét (77 cikket) vizsgálva az volt megállapítható, hogy a kormányt egyetlen negatív hír sem érintette, és az ellenzékéről sem jelent meg pozitív hangvételű tartalom (21 cikk negatív érlel említette az ellenzékét, 18 cikk pedig egyéb kategóriába volt sorolható). A nem politikai tartalmak kiszűrését követően a fennmaradó politikai tartalmú cikkek eloszlása a kifogástevő szerint teljes egészében a fenti két kategóriára redukálódott, ami már rendszerszerű aránytalanságot mutat, mely alkalmas arra, hogy a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét idézze elő, továbbá sérti a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét is. A kifogástevő beadványához csatolta azt a táblázatot, mely tartalmazta a 77 cikk dátumát, azok címét, elérhetőségét, valamint annak a kifogásban felvázolt módszer szerinti minősítését és a minősítés eredményének statisztikai összesítését is.
- [3] Az NVB 2026. március 20. napján meghozott 174/2026. számú határozatával a kifogásnak helyt adott, és megállapította, hogy az indítványozó megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség és e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveit. Az NVB eltiltotta az indítványozót a további jogsértéstől, elrendelte a határozat rendelkező része első pontjának a hirado.hu oldalon történő közzétételét, továbbá az indítványozót 1 936 800 Ft összegű bírság megfizetésére is kötelezte. Az NVB határozata szerint a kifogás a formai feltételeknek megfelelt (NVB határozat, Indokolás [17]), az NVB vizsgálatának kiindulópontja pedig az volt, hogy az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése által védett sajtószabadság érvényesülésével kapcsolatban tekintetbe kell venni, hogy az Alkotmánybíróság szerint a kiegyensúlyozott, elfogulatlan, tárgyilagos tájékoztatás követelménye a médiaszolgáltatók szerkesztői szabadságának korlátja lehet, ami különösen igaz a választási kampány időszakában (NVB határozat, Indokolás [20]). A választási kampány időszakában alapvetően nem a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) szerinti kiegyensúlyozottság, hanem a Ve. 2. § (1) bekezdése szerinti esélyegyenlőség követelménye az irányadó (NVB határozat, Indokolás [21]), az indítványozó pedig mind a státusza, mind pedig az ellátott közfeladat miatt azonos megítélés alá esik az állami szervekkel a választási kampány során (NVB határozat, Indokolás [23]). Az NVB érdemben megvizsgálta a kifogástevő által megjelölt cikkeket, figyelemmel azok megjelenési időpontjára és elérhetőségére is (NVB határozat, Indokolás [25]–[29]), és megállapította, hogy egyes linkek nem létező tartalomra utalnak (NVB határozat, Indokolás [26]), a kormányzati tevékenységre vonatkozó általános híradás pedig minden esetben eltérő megítélés alá esik, az nem minősül kampányközlésnek

(NVB határozat, Indokolás [30]). Az ily módon fennmaradó 68 cikk közül az NVB 49 olyat azonosított, mely valamely politikai erőt közvetlenül, vagy az ellentétes nézetet valló közösséget negatív színben történő feltüntetésével közvetve tüntetett fel előnyösebb helyzetben (NVB határozat, Indokolás [31]). Az NVB álláspontja szerint az olyan fordulatot tartalmazó cikkek, melyek már a címadás, a bevezető szöveg kialakítása és a szöveg-használat egyéb vonatkozásaiban is egyértelművé teszik, hogy az adott közléshez vagy történéshez a hirado.hu miként viszonyul, nem egyeztethetőek össze a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával (NVB határozat, Indokolás [32]). Az NVB szerint hasonlóan kell megítélni azokat a tartalmakat is, melyek egy-egy politikai szereplő Facebookon megjelenített közléseinek hírértéket tulajdonítva tett közzé az indítványozó, vagy olyan látszatot keltve lettek megjelenítve, hogy a hirado.hu munkatársa az adott politikai gyűlésen megjelent és az ott készített képeket elérhetővé tette. Ezzel nem volt szembeállítható olyan tartalom, amelyet a hirado.hu ugyanúgy a közösségi médiából vett volna át azzal a különbséggel, hogy annak közlése más politikai nézeteket vall, vagy gondolatait éppen a kormánypártok tevékenységével összefüggésben teszi közzé (NVB határozat, Indokolás [33]). Ugyancsak nem felel meg a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség követelményének az olyan cikkek közzététele sem, amelyek egyes, kevesebb megjelenésben részesített politikai szereplők érdekkörében tett nyilatkozatokat más politikai szereplők nyilatkozatainak érvrendszerébe illesztik (NVB határozat, Indokolás [34]). Az NVB megítélése szerint a Kúria irányadó gyakorlata alapján az esélyegyenlőség tartós megsértése pedig a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvének sérelmét is megvalósítja (NVB határozat, Indokolás [36]–[37]). Az egyéb jogkövetkezmények kiszabása körében az NVB értékelte, hogy az indítványozó közszolgálati médiaszolgáltatónak minősül, melynek törvényi feladata, hogy részrehajlás nélkül minden magyar polgár számára megfelelő tájékoztatást nyújtson (NVB határozat, Indokolás [38]).

- [4] 1.2. Az NVB határozatával szemben az indítványozó terjesztett elő bírósági felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az NVB határozatának megváltoztatását és a kifogás elutasítását, másodlagosan a bírságot kiszabó rendelkezés megváltoztatását és a bírság mellőzését vagy mérséklését kérte. A Kúria 2026. március 27. napján meghozott Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzésével a bírósági felülvizsgálati kérelmet részben megalapozottnak találta, és az NVB határozatát akként változtatta meg, hogy csak a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség követelményének sérelmét állapította meg azért, mert a hirado.hu saját szerkesztőinek pozitív vagy negatív véleményét kapcsolta egyes cikkek címeiben történő kiemeléséhez. A Kúria elrendelte a végzés rendelkező része első pontjának közzétételét a jogsértő közlésekhez hasonló módon, a bírság összegét 322 800 Ft-ra mérsékelte, az egyéb jogsértések megállapítását pedig mellőzte.
- [5] A Kúria osztotta az NVB álláspontját abban a kérdésben, hogy a kifogástevő a kifogásában a bizonyítékait megfelelően megjelölte (Kúria végzése, különösen Indokolás [33]). A Kúria, figyelemmel a 1147/2026. (III. 24.) AB határozat egyes megállapításaira, rögzítette, hogy az esélyegyenlőség követelményének érvényesítése a választási kampányról, a jelölőszervezetekről és a jelöltekről tájékoztatást adó médiaszolgáltatókat is terheli, a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja ily módon az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése által védett szerkesztői szabadság Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti korlátjának minősül. A médiaszolgáltatókra vonatkozóan azonban a Ve. nem tartalmaz konkrét tiltó szabályokat vagy kvótákat, ekként a jogalkalmazóra tartozik annak felelőssége, hogy egy konkrét esetben mérlegelje azt, hogy a médiaszolgáltató általi közlés sérti-e az esélyegyenlőséget (Kúria végzése, Indokolás [35]). A Kúria, figyelemmel az Alkotmánybíróság újabb gyakorlatára, úgy vélte, hogy miután a kifogás előterjesztője nem jelölt meg olyan további eseményeket, melyekről az indítványozónak tudósítania kellett volna, továbbá azt sem fejtette ki, hogy álláspontja szerint az adott eseményekről szóló tudósításokat hogyan kellett volna semlegesen megjeleníteni, ezért az NVB határozatának azon megállapítása, hogy az indítványozó a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontját a vizsgált három nap alatt megjelenített cikkek túlnyomó többségével megsértette, nem tekinthető bizonyítékokkal alátámasztott, indokolt döntésnek (Kúria végzése, Indokolás [39]). Megállapította ugyanakkor a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét hat olyan cikk vonatkozásában, melyeknél a címadást az NVB nem tartotta az esélyegyenlőség követelményével összeegyeztethetőnek. Ezek a címek a Kúria szerint egy eseményről, tényről való tudósítás felvezetésének minősülnek, melyben egy közszolgálati médiaszolgáltatónak nem lehet megnyilvánulnia, a semlegességnek, tárgyilagosságnak a címválasztásból is ki kell tűnnie, ami még abban az esetben is igaz, ha a cím egy közszereplő nyilatkozatának egy részét idézi, ilyenkor ugyanis a szerkesztő felelőssége az, hogy a nyilatkozatból mely szövegrészt emel ki a címbe (Kúria végzése, Indokolás [44]–[45]).
- [6] Figyelemmel arra, hogy a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét csak hat cikk vonatkozásában állapította meg, és egyebekben a kifogást elutasította, ezért a Kúria az NVB határozatának első pontjában rögzített egyéb jogsértések, így különösen a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű

joggyakorlás alapelve megsértésének megállapítását mellőzte, és a kiszabott bírság összegét is jelentősen mérsékelte. A Kúria ugyanakkor az indítványozó további jogsértéstől való eltiltását és a jogsértés közzétételét indokoltnak találta (Kúria végzése, Indokolás [46]–[47]). A Kúria végzésének elvi tartalma szerint „Az internetes sajtótermék cikkeinek címei valamely eseményről, tényről való tudósítás felvezetései tekinthetőek, amelyeknek egy közszolgálati médiaszolgáltató esetében – választási kampányban – semlegesnek, tárgyilagos stílusúaknak kell lenniük” (Kúria végzése, Indokolás [48]).

- [7] 1.3. A Kúria végzésével szemben az indítványozó terjesztett elő az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt, melyben a Kúria Kvk.III.39.070/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Alaptörvény IX. cikke, XXVIII. cikk (1) bekezdése, I. cikk (3) bekezdése és B) cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással, az alábbiak szerint.
- [8] Az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdései sérelmét az alkotmányjogi panasz azért állítja, mert a Kúria végzése egyáltalán nem értékelt az indítványozó magatartásának alapjogi vonatkozásait. Az indítványozó megítélése szerint egy cikk címe nem tekinthető felvezető szövegnek, és a Kúria nem indokolta megfelelően, hogy a cikk címe miért sérti az esélyegyenlőséget, ezáltal a szerkesztői szabadságot úgy korlátozta, hogy a korlátozás jogi minősége és mércéje (médiaszabályozás vs. választási alapelv) átláthatatlanná és bizonytalanává vált. Az indítványozó szerint kizárólag az Mttv. tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy a médiaszolgáltató hírszolgáltatást és politikai tájékoztatást nyújtó műsorzámaiban műsorvezetőként, hírolvasóként, tudósítóként rendszeresen közreműködő munkatársai bármely médiaszolgáltató által közzétett műsorzámban szereplő politikai hírhez véleményt, értékelő magyarázatot (kivéve a hírmagyarázatot) nem fűzhetnek, ez az előírás azonban az internetes sajtótermékek cikkeire nem vonatkozik.
- [9] Azáltal pedig, hogy a Kúria önkényesen kiterjesztette a Ve. alapelveinek hatálya alá vonható cselekmények körét, végeredményben az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát is megsértette szerinte. Ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi, hogy a Kúria döntésének meghozatala során nem ismerte fel az előtte folyamatban levő ügy alapjogi vonatkozásait, ezért a támadott végzés nem felel meg sem az indokolt bírói döntéshez való jogból fakadó követelményeknek, sem pedig az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó értelmezési kötelezettségnek. Az indítványozó szerint az Alkotmánybíróság 1147/2026. (III. 24.) AB határozatának logikája jelen esetben nem alkalmazható (jelen alkotmányjogi panasz tárgya ugyanis kizárólag internetes sajtótermékre vonatkozó kifogás), az internetes sajtótermékben megjelenő cikkek címe nem tekinthető felvezető szövegnek, a Kúria pedig nem indokolta megfelelően, hogy egy cikk címe miért sérti az esélyegyenlőséget. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az alkotmányjogi panasz végezetül azért is állítja, mert az indítványozó álláspontja szerint a kifogás valójában nem tartalmazta a jogszabálysértés bizonyítékait, így azokat a Kúria (és az NVB) nem is vehette volna figyelembe, hivatalbóli bizonyításnak pedig a Ve. szabályai alapján nincs helye.
- [10] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének sérelmét az alkotmányjogi panasz (tartalmilag) azért állítja, mert a Kúria a sajtószabadság-korlátozás alkotmányos tesztjét érdemben nem futtatta végig.
- [11] Tartalmilag az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állítja az alkotmányjogi panasz azért, mert a további jogsértéstől való eltiltáshoz a Kúria nem rendelt egyértelmű, ellenőrizhető küszöböt, így a tiltó rendelkezés tartalma normatív pontosság nélküli és ezért aránytalanul korlátozó jellegű. Ugyancsak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állítja az indítványozó a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmával összefüggésben azért, mert a Kúria végzésével megváltoztatta a sok éve kialakult joggyakorlatot, és ezáltal a határozat meghozatalát megelőző időszakra alkalmazott új mércét.
- [12] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.
- [13] 2.1. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria a végzését 2026. március 27. napján hozta meg, az indítványozó az alkotmányjogi panaszát pedig 2026. március 30. napján 16:00 órát megelőzően, határidőben terjesztette elő. Az indítványozó érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozói jogosultsággal kapcsolatosan az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében közhatalmat gyakorló indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nem terjeszthet elő. A Kúria végzése rögzítette, hogy az indítványozó közfeladatot ellátó médiaszolgáltatónak minősül (Kúria végzése, Indokolás

- [41]), a közfeladat ellátása ugyanakkor nem feleltethető meg automatikusan az Abtv. 27. §-a szerinti közhatalom gyakorlásának. Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság más, ugyancsak választási ügyekben az indítványozó indítványozó jogosultságát már elfogadta {lásd például: 1125/2026. (III. 23.) AB határozat; 1147/2026. (III. 24.) AB határozat; legújabban: IV/1063/2026. ügyszámú AB határozat}, ezért az Alkotmánybíróság a jelen ügyben sem látott okot arra, hogy a gyakorlatától eltérjen, és ennek megfelelően megállapította, hogy az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult.
- [14] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, így az indítvány ebben a tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogi képviselőjének meghatalmazása az Alkotmánybíróság eljárására is kiterjed.
- [15] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással terjeszthető elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3104/2024. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [9]}, a B) cikk (1) bekezdésére pedig alkotmányjogi panasz kizárólag a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával és a kellő felkészülési idő követelményének sérelmével összefüggésben alapítható, az indítványban felhívott jogállamiság és jogbiztonság követelményével összefüggésben nem {lásd például: 1052/2026. (II. 11.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ezen elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.
- [16] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában részben általában utal az Alaptörvény IX. cikkének sérelmére (lásd az alkotmányjogi panasz 1. oldalát), részben az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelmét állítja (lásd az alkotmányjogi panasz 3. és 13. oldalát). Figyelemmel arra, hogy az indítvány tartalma szerint nem általában a véleménynyilvánítás szabadsága, hanem kifejezetten a sajtószabadság sérelmére vonatkozóan tartalmaz érvelést, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt annak tartalma szerint, az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése körében bírálta el.
- [17] 2.4. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmével összefüggésben is hivatkozott, azért, mert a Kúria végzésével a sok éve kialakult, konzekvensnek tekinthető joggyakorlatot megváltoztatva a végzés meghozatalát megelőző időszakra alkalmazott új mércét. Az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen érveléssel összefüggésben utal arra, hogy egy bírósági döntés szükségképpen minden esetben a bírósági döntés meghozatalát megelőzően keletkezett tényeket értékeli. Az Alkotmánybíróság továbbá arra is utal, hogy az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdéséből fakadóan a jogegység biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem a Kúria feladata {lásd például: 3047/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [44]}. Önmagában az a tény, hogy a Kúria végzésével adott esetben a korábbi ítélkezési gyakorlatától eltér, éppen ezért nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányjogi, hanem a Kúria joggyakorlat-egységesítési hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés, a visszaható hatályú jogalkalmazás alaptörvényi tilalmával pedig egyébként sem hozható összefüggésbe. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai törvényi követelményének.
- [18] 2.5. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [19] 2.6. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételevé vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [20] 2.6.1. Az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, figyelemmel részben az alkotmányjogi panasz tartalmára, részben az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatára.
- [21] 2.6.2. Az alkotmányjogi panasz ugyanakkor a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételevét sem veti fel, az alábbiak szerint.

- [22] 2.6.2.1. Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése sérelmét az indítványozó részben azért állítja, mert a Kúria végzése nem értékelte az indítványozó magatartásának alapjogi vonatkozásait, egy cikk címe nem tekinthető felvezető szövegnek, és a Kúria a szerkesztői szabadságot végeredményben úgy korlátozta, hogy a korlátozás jogi minősége és mércéje átláthatatlanná és bizonytalanná vált, az Mttv. hírszolgáltatásra vonatkozó előírásai ugyanis az internetes sajtótermékek esetében nem alkalmazhatóak.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria (az indítványozó állításával ellentétben) kifejezetten figyelemmel volt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, ahogyan az az Alkotmánybíróság 1147/2026. (III. 24.) AB határozatából is következik. Eszerint ugyanis „Mivel egy-egy választási eljárási alapelv – elvontsága folytán – nem tartalmaz konkrét korlátozást valamely alapjogilag védett magatartásra vonatkozóan, ebből következően az alapelveknek a konkrét ügyekben történő alkalmazásakor a bíróságra még fokozottabb felelősség hárul; amennyiben az alapelv alkalmazása alapjog-gyakorlását érint, az értelmezési mozgástér keretein belül a bíróságnak kell gondoskodnia az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szempontokat érvényesítő alapjogkorlátozási teszt elvégzéséről [3279/2019. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [35]]” (1147/2026. (III. 24.) AB határozat, Indokolás [47]; hivatkozva: Kúria végzése, Indokolás [42]).
- [24] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata a bíróságok ítélkezési tevékenységével szemben azt a követelményt támasztja, hogy a bíróságok az elbírálendő ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat [lásd például: 1005/2026. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [49]], mely követelménynek a Kúria jelen esetben a fentiek szerint eleget tett.
- [25] 2.6.2.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az alkotmányjogi panasz azért állítja, mert (i) a Kúria önkényesen kiterjesztette a Ve. alapelveinek hatálya alá vonható cselekmények körét, túllépve ezzel az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési tartomány alkotmányos kereteit; (ii) a Kúria döntésének meghozatala során nem ismerte fel az előtte folyamatban levő ügy alapjogi vonatkozásait; (iii) a Kúria nem tett eleget az Alaptörvényből fakadó indokolási kötelezettségének; és (iv) a kifogás valójában nem tartalmazta a jogszabálysértés bizonyítékait, ekként az érdemi elbírálásra alkalmatlan volt.
- [26] (i) A Kúria végzésének önkényességével összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem adott elő arra vonatkozó, alkotmányosan értékelhető indokolást, hogy miért is tekinti a Kúria végzését az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit túllépőnek, *contra constitutionem*-nek. Még az indítványozó alkotmányjogi panaszban megjelenített érveinek esetleges helytállósága is legfeljebb a Kúria végzésének *contra legem* jellegét támaszthatná alá. Az Alkotmánybíróság következetes, a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatra visszavezethető gyakorlata szerint egy bírói döntés esetleges *contra legem* (szakjogi értelemben hibás) jellege csak kivételesen érheti el az önkényesség és ezáltal az alaptörvény-ellenesség szintjét (lásd különösen az Indokolás [29] bekezdését), ilyen érvelést azonban az indítványozó maga sem adott elő alkotmányjogi panaszában, csupán a döntés rá nézve sérelmes jellegét tekinti az alaptörvény-ellenesség szintjét elérőnek.
- [27] (ii) Abban a kérdésben, hogy a Kúria döntésének meghozatala során felismerte-e az előtte folyamatban lévő ügy alapjogi vonatkozásait, az Alkotmánybíróság visszautal a IX. cikk (2) bekezdése sérelmével összefüggésben a jelen végzés 2.6.2.1. pontjában (Indokolás [22] és köv.) tett megállapításaira, azok megismétlése nélkül.
- [28] (iii) Az indokolási kötelezettség állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakra mutat rá. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, az indokolási kötelezettségből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem osztja az eljáró bíróság jogértelmezését, illetőleg nem tartja kellően részletesnek a bírói döntés indokolását, az indokolási kötelezettség követelményével összefüggésben még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételetyét [lásd például: 1035/2026. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [16]].
- Jelen esetben a Kúria döntésében egyértelmű indokát adta annak, hogy milyen jelentőséget tulajdonít a Ve. alapelveinek, és ez mennyiben jelenti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése szerinti sajtószabadság korlátozását a választási kampány időszakában, és azt is kellő részletességgel megindokolta, hogy milyen magatartásra kötelező az indítványozó a további jogsértéstől való eltiltás körében. A címadással, illetőleg annak jelentőségével kapcsolatosan a Kúria végzése ugyancsak tartalmaz érdemi megállapítást: részben utal arra, hogy egy internetes sajtótermék szerkesztése eltér az Mttv. szerinti médiaszolgáltatás szerkesztésétől, részben pedig azt rögzíti,

hogy „a közszolgálati médiaszolgáltató sem korlátozható a közlés tartalmát illetően abban, hogy maguk az érintettek miként (pozitív vagy negatív előjellel) nyilatkoztak meg magukról, vagy a versenytársukról, annak magatartását, vagy üzenetét illetően. Ez ugyanis az adott kérdésben a hír, a tudósítás lényegét adó tények körébe tartozik. Az eseményről, tényekről való tudósítás felvezetésében azonban a szerkesztői megnyilvánulásnak semlegesnek kell maradnia, azaz kerülnie kell azt, hogy a saját pozitív vagy negatív véleményét kapcsolja hozzá a hírhez. Ez felel meg a választási esélyegyenlőség alapelvének” (Kúria végzése, Indokolás [43]). A szerkesztői megnyilvánulás semlegessége pedig értelemszerűen vonatkozik a címadásra is, annál is inkább, mert az internetes sajtótermékek kezdőoldalán éppen a címek jelennek meg a leghangsúlyosabban. A címek és a leadek nem közömbös járulékaik a tájékoztatásnak, hanem a közlés értelmét előzetesen kijelölő, a befogadó tájékozódását közvetlenül alakító részei. Választási kampány idején ezért a címek és a felvezető szövegek esetében fokozottan érvényesülnie kell a jelöltek közötti esélyegyenlőség, pártatlanság, elfogulatlanság (és végeredményben a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás) követelményeinek. A választási esélyegyenlőség sérelme ugyanis nem csupán a megjelenő tartalmak mennyiségében, hanem azok nyelvi keretezésében, különösen az értéktelített, sugalmazó vagy egyoldalúan minősítő címadás és felvezetés révén is megnyilvánulhat. A Kúriának ezért (az indítványozó állításával ellentétben) adott esetben éppen azt kellett volna külön megindokolnia, ha a címadás körében a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával összhangban lehetségesnek tartotta volna a szerkesztői megnyilvánulás semlegességének követelményétől való kifejezett eltérést, ez minősült volna ugyanis olyan, a Kúria végzésének meghozatala szempontjából alapvető jelentőségű, az ügy érdemét befolyásoló döntésnek, melyre az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének nyilvánvalóan ki kell terjednie.

[29] (iv) Annak megítélése, hogy a kifogás formai értelemben megfelelő volt-e, azaz tartalmazta-e a jogszabálysértés bizonyítékait, az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső tényállás-megállapítási, bizonyítási és bizonyítékértékelési kérdésnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna (lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]). Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el (legutóbb például: 1154/2026. (III. 27.) AB végzés, Indokolás [71]). Az Alkotmánybíróság ugyanakkor ezzel összefüggésben arra is utal, hogy a Kúria végzésében részletes indokát adta annak, hogy miért nem osztja az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelemben is előadott jogi álláspontját a kifogás formai hiányosságaival összefüggésben (Kúria végzése, Indokolás [27]–[33]).

[30] 2.6.3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ekként az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.

[31] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Kozma Ákos
alkotmánybíró helyett

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró*

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [32] Egyetértek a határozatnak azzal a megállapításával, amely szerint: „A szerkesztői megnyilvánulás semlegessége pedig értelemszerűen vonatkozik a címadásra is, annál is inkább, mert az internetes sajtótermékek kezdőoldalán éppen a címek jelennek meg a leghangsúlyosabban. A címek és a leadek nem közömbös járulékaik a tájékoztatásnak, hanem a közlés értelmét előzetesen kijelölő, a befogadó tájékozódását közvetlenül alakító részei. Választási kampány idején ezért a címek és a felvezető szövegek esetében fokozottan érvényesülnie kell a jelöltek közötti esélyegyenlőség, pártatlanság, elfogulatlanság (és végeredményben a jóhiszemű és rendeltetés-szerű joggyakorlás) követelményeinek. A választási esélyegyenlőség sérelme ugyanis nem csupán a megjelenő tartalmak mennyiségében, hanem azok nyelvi keretezésében, különösen az értéktelített, sugalmazó vagy egyoldalúan minősítő címadás és felvezetés révén is megnyilvánulhat.”
- [33] A digitális nyilvánosság korában a közösségi média és az internetes felületek a politikai tájékozódás elsőrendű szintereivé váltak, ezért nem vonhatók ki a választási eljárás alapelveinek hatálya alól. A választási alapelvek alkalmazása új kommunikációs eszközök esetén ekként nem bírói jogalkotásnak, hanem a fennálló alkotmányos és törvényi keretek Alaptörvény 28. cikkével összhangban álló értelmezésének tekintendő.
- [34] A közpénzből fenntartott, a nyilvánosság tájékoztatására rendelt intézményekre kampányidőszakban fokozott alkotmányos felelősség hárul. A közszolgálatosság nem pusztán szervezeti vagy formai minőség, hanem olyan alkotmányos rendeltetés, amely pártatlan, elfogulatlan és a pluralista tájékozódást elősegítő működést követel meg. E felelősség nem szűnik meg amiatt, hogy az érintett kommunikáció nem a klasszikus, az Mttv. hatálya alá tartozó médiaszolgáltatás körében, hanem adott esetben valamely digitális vagy közösségi médiafelületen valósul meg; ellenkezőleg: a modern nyilvánosság feltételei között e felületek éppúgy alkalmasak a választói akarat befolyásolására, mint a hagyományos sajtótermékek vagy médiaszolgáltatások. A demokratikus közvélemény szabadsága érdekében az állam által fenntartott tájékoztatási térnek a politikai egyoldalúságtól mentes működése alapvető alkotmányos érték. Ha pedig ez így van, akkor a címadásra, a leadek megfogalmazására és általában a hírek nyelvi keretezésére vonatkozó semlegességi követelmény nem csupán egyedi szakjogi részlet-szabály, hanem a választási esélyegyenlőség és a demokratikus közvélemény alkotmányos védelméből fakadó általános mérce.
- [35] Mindezek alapján a határozat idézett megállapítása helyesen rögzíti, hogy a választási esélyegyenlőség sérelme a digitális nyilvánosság körében nem kizárólag a megjelenések számszerű arányaiban, hanem azok szerkesztett nyelvi keretezésében is testet ölthet. E felismerés dogmatikai előfeltétele azonban éppen az, hogy a választási alapelvek a modern kommunikációs tér egészében irányadóak, továbbá hogy a közpénzből fenntartott, a demokratikus tájékozódás elősegítésére rendelt intézmények e térben is fokozott alkotmányos felelősséget viselnek. A címek és leadek semlegességére vonatkozó követelmény a választási alapelvek alkotmányos funkciójának, valamint a közszolgálati tájékoztatás intézményi felelősségének szükségszerű következménye.

Budapest, 2026. április 2.

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*

- [36] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2026. április 2.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Patyi András alkotmánybíró különvéleménye

- [37] Nem értek egyet a végzés rendelkező részével és annak indokolásával, ezért a végzést nem támogattam, és ahhoz az Abtv. 66. § (2) bekezdése alapján az alábbi különvéleményt csatolom.
- [38] Az Alaptörvény, az Abtv. és az Alkotmánybíróság ügyrendje – amelyek az Alkotmánybíróság működésének sarokkövei – egyértelműen kijelölik az alkotmányjogi panaszok befogadására vonatkozó tartalmi és eljárási feltételeket.
- [39] Eljárási oldalról az Abtv. 56. § (3) bekezdése és az Ügyrend 31. § (4) bekezdése értelmében a panasz visszautasításáról szóló végzést a visszautasítás okának és indokának rövid megjelölésével kell megindokolni. Meggyőződésem szerint ez éppen arra vonatkozó intelem, hogy a visszautasító végzésben ne jelenjenek meg az ügy érdemére vonatkozó megállapítások; csak a visszautasítás szűken vett oka és indoka. Ellenkező esetben alappal merülnek fel kérdések a tekintetben, hogy az indítvány visszautasító, azaz annak érdemi vizsgálatát el nem végző nem érdemi döntésnek az érdemi vizsgálatra tartozó, vagy legalábbis annak látszó megállapításai milyen viszonyban vannak a korábban érdemi határozatokban, a tartalmi értékelésre irányadó követelmények szerint lefolytatott vizsgálatok eredményeivel.
- [40] Az elfogadott végzés több helyen kilép ebből a törvényileg meghatározott eljárási keretből, a befogadási feltételek vizsgálatán túlterjeszkedő megállapításai pedig az alkotmánybírósági gyakorlat egységessége szempontjából is aggályosak.
- [41] Az indítványban szereplő szempontok, az ott megfogalmazott alkotmányossági és alapjogi érvelés álláspontom szerint a kúriai végzés tartalmát illetően olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel, amelyek megalapozták volna az Abtv. 29. §-a szerinti befogadási feltétel fennállásának megállapítását, és ezen keresztül az érdemi vizsgálatot.
- [42] Az Alkotmánybíróság jelen választási időszakban – a különböző internetes platformok, felületek választási folyamatban játszott szerepének előtérbe kerülése okán – több döntésében hangsúlyozta, hogy a választási ügyekben eljáró hatóságoknak és bíróságoknak fokozott felelőssége van abban, hogy a választási eljárás alapelveit az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadság érvényesülésére tekintettel értelmezzék. E tekintetben a döntések indokolásánál is fokozott körültekintéssel kell eljárni.
- [43] Jelen esetben felmerül az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésének esetlegesen alaptörvénytől korlátozása a szerkesztői szabadság és a címadás kontextusában, valamint az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatától eltérő, illetve ezen keresztül a *contra constitutionem* szintet elérő *contra legem* jogértelmezés lehetősége az egyes tartalmak megítélése és a semlegesség követelményének konkrét esetre vetítése kapcsán.
- [44] A választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállam-elv alaptörvényi rögzítése megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására a demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor. Az Alkotmánybíróság többek között az 1147/2026. (III. 24.) AB határozatában is kifejtette, hogy a Ve. a választás tisztaságának biztosítása érdekében alapvető szinten és tételes szabályokkal is kizárja az illetéktelen befolyás gyakorlását, és ebben az értelemben egyes előírásai egyebek között a választási kampány-eszközöket és tevékenységet is korlátozzák. Ugyanakkor az is egyértelmű, hogy nincs olyan szabály, amely a választási eljárás során egymással versengő résztvevők közötti objektív különbségek kiegyenlítését a sajtó számára kötelezővé tenné, mint ahogy olyan szabály sem vezethető le a Ve.-ből, vagy a választási eljárás bármely szabályából, amely szerint az egyes szereplők megszólalásait át kellene alakítani annak érdekében, hogy azok kellően semlegesek legyenek. Ez nemcsak a jelöltek és jelölő szervezetek közötti versengést ásná alá, hanem felvetné a tartalmakba való beleszólás – szélsőséges esetben akár egyfajta utólagos választási eljárási cenzúra – lehetőségét. Ez pedig egy olyan kérdés, amelynek érdemi vizsgálatától és a vizsgálat következményének levonásától – a történeti alkotmány vívmányának tekintett, már az 1848. március 15-i Tizenkét pont 1. pontjaként megjelenített sajtószabadság és az áprilisi törvények szellemiségét számos elemében megjelenítő – Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként az Alkotmánybíróság nem zárkozhat el.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1084/2026.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.

A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, anonimizált változatú szövegét tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.escom.hu

Kiadja az Alkotmánybíróság Hivatala, 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Felelős kiadó: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

Internet: www.alkotmanybirosag.hu • E-mail: tajekoztatas@mkab.hu

HU ISSN 2062-9273